

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/142/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113228105
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3113228105.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobkyne: K. I., rod. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M., T. XXX, štátnej občianky SR, právne zastúpenej JUDr. Róbert Fatura, advokát s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Centrum 18/23 proti žalovaným: 1/ C. R., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom M., T. 114, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava, Mierové námestie 1, Ilava, štátnemu občanovi SR, právne zastúpenému JUDr. Romanom Madom, advokátom, Gagarinova 32, Nová Dubnica, 2/ Y. R., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom M., T. XXX, štátnej občianky SR, o zrušenie vecného bremena, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania zamietá.

II. Súd z r u š u j e vecné bremeno zriadené darovacou zmluvou zo dňa 20.9.2004, spočívajúce v práve žalovaného 1/ bezodplatne až do svojej smrti užívať rodinný dom súp. č. XXX na parcele L. č. XXX ako aj parcelu L. č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m², parcelu KNC č. 158 záhrady o výmere 617 m², nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. M..

III. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému 1/ z titulu náhrady za zrušené vecné bremeno sumu 29.500, -Eur, do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd žalobu proti žalovanej 2/ zamietá.

V. Žalovaná 2/ má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

VI. Žalobkyňa a žalovaný 1/ nemajú voči sebe navzájom nárok na náhradu trov konania.

VII. Znalkyňa Ing. Eva Belášová, Dedovec 1841/359, Považská Bystrica má nárok na náhradu znalečného voči žalovanému 1/ v rozsahu 50%, voči žalobkyni v rozsahu 50% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením .

VIII. E. C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., F. E. XXX má nárok na náhradu svedočného voči žalovanému 1/ v rozsahu 50%, voči žalobkyni v rozsahu v rozsahu 50% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd zrušil vecné bremeno zriadené darovacou zmluvou zo dňa 20.9.2004, spočívajúce v práve žalovaného 1/ bezodplatne až do svojej smrti užívať rodinný dom súp. č. XXX na parcele KNC č. 157 ako aj parcelu KNC č. 157 zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m², parcelu KNC č. 158 záhrady o výmere 617 m², nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú.

M. s tým, že žalobkyňa bude povinná zaplatiť žalovanému 1/ náhradu za zrušené vecné bremeno vo výške určenej znaleckým posudkom. V žalobe uviedla, že uvedené nehnuteľnosti je darovali žalovaní 1/, 2/ na základe darovacej zmluvy zo dňa 20.9.2004. Žalobkyňa má za to, že právny úkon zriadenie vecného bremena je v zmysle § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný z dôvodu jeho neurčitosti, a to vzhľadom k ustanoveniu čl. IV. darovacej zmluvy, v ktorej je uvedené množné číslo pri oprávnení (bude oprávnení) užívať predmetné nehnuteľnosti, ale v predmetnom článku je uvedené len jedno meno rovnako ako v čl. VIII., pričom Správa katastra Ilava zapísala vecné bremeno v prospech žalovaného 1/ aj žalovanej 2/. Plnenie uvedené v predmetnom článku je nemožné a v tomto smere neplatné v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa vecného bremena je oprávnený, oprávnený užívať predmetné nehnuteľnosti, tak ako doposiaľ, pričom žalovaný 1/ do podpisu darovacej zmluvy žiadnym spôsobom predmet vecného bremena nevyužíval, vzhľadom k čomu je takéto plnenie nemožné a v dôsledku toho podľa názoru žalobkyne neplatné. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ boli v čase darovania manželmi a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 09.05.2011, pričom tak ako je uvedené v predmetnom rozsudku, obaja bývalí manželia žili spolu až do roku 1998 na odlišnom mieste ako v súčasnosti, pričom žalovaný 1/ o nehnuteľnosti špecifikované vyššie, nejavil žiadny záujem a vecné bremeno žiadnym spôsobom nevyužíval. Situácia sa zmenila po návrate žalovaného 1/ z väzby, v ktorom čase sa tento začal domáhať využívania práva vecného bremena a nastáhoval sa aj so svojou družkou do zrekonštruovanej „stodoly“ postavenej v blízkosti rodinného domu súp. č. XXX a postavenej na pozemku, na ktorom má zriadené vecné bremeno práva doživotného bývania a užívania. Zrekonštruovaná „stodola“ je riadne obývatel'ná, nie je zapísaná na LV č. XXX k.ú. M., a ako stavba nebola povolená stavebným úradom, teda ide o tzv. čiernu stavbu. Od doby kedy žalovaný 1/ začal využívať svoje právo doživotného bývania a užívania predmetných nehnuteľností, nevykonával žalobkyňi žiadne úhrady za užívanie nehnuteľností ani za služby spojené s užívaním nehnuteľností. Pri spôsobení škody žalovaným 1/ na prívode vody, tento žiadnym spôsobom neprispel k náhrade škody a rovnako postupoval aj pri vzniku požiaru, ktorý spôsobil v zrekonštruovanej „stodole“ a týmto konaním mohlo dôjsť k vzniku škody aj na majetku žalobkyne resp. žalovanej 2/, keďže žalovaný 1/ nevykonal žiadne úsilie na uhasenie požiaru. V predmetnom rodinnom dome žalovaný 1/ nemal a do dnešného dňa nemá žiadne veci. Žalovaný 1/ sa po tom ako začal využívať právo doživotného bývania a užívania začal dopúšťať voči žalobkyňi, žalovanej 2/, druhovi žalobkyne ako aj osobám, ktoré prechodne v dome bývajú psychického a fyzického násillia. Prevažne psychický, ale aj fyzický nátlak zo strany žalovaného 1/ postupne vrcholil odo dňa 15.07.2013 kedy sa žalovaný 1/ dopúšťať psychického násillia voči žalobkyňi a taktiež psychického, ako aj fyzického násillia voči jej druhovi G. I., ktorý túto skutočnosť ohlásil na Obvodnom oddelení PZ Ilava. Dňa 26.07.2013 žalovaný 1/ slovne napadol svoju exmanželku žalovanú 2/, ktorá túto skutočnosť hlásila na Obvodnom oddelení PZ Ilava. Dňa 20.09.2013 opätovne slovne napadol žalobkyňu a jej matku žalovanú 2/, pričom takéto konanie žalovaného 1/ negatívne pôsobí na psychiku oboch menovaných. Dňa 30.09.2013 sa žalovaný 1/ opakovane agresívne správal voči žalobkyňi a jej mame, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyhlásení žalovaného 1/ na adresu žalobkyne, pričom po vyhrážkach a psychickom útlaku žalovaného 1/ musela žalobkyňa vyhľadať lekársku pomoc a následne bola na miesto privolaná polícia. Ku privolanej hliadke sa žalovaný 1/ správal agresívne, ktorá skutočnosť je zapísaná aj v zázname Obvodného oddelenia PZ Ilava zo dňa 01.10.2013. Ďalej žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že proti žalovanému 1/ bolo už v minulosti vedených viacero priestupkových resp. trestných konaní za násillné konania spáchané v Čadci, pričom v tomto období žalobkyňa a jej sestra za žalovaného 1/ uhradili kauciu a teda majú o nich vedomosť. Žalovaná 2/ využívala a do dnešného dňa využíva svoje právo doživotného bývania a užívania predmetných nehnuteľností riadnym a právne prípustným spôsobom, bez akéhokoľvek zásahu do práva tretích osôb, resp. bez akéhokoľvek obmedzovania tretích osôb. Žalovaná 2/ uhradza žalobkyňi náklady za užívanie predmetných nehnuteľností, ako aj za služby poskytované v súvislosti s užívaním predmetných nehnuteľností. Správaním žalovaného 1/ je ohrozená nielen žalobkyňa, ale aj jej dieťa, vzhľadom k tomu, že táto je v pokročilom štádiu gravidity. V predmetnom rodinnom dome býva so žalobkyňou a jej matkou aj maloletá dvojročná osoba, ktorá má v tomto rodinnom dome toho času zriadené prechodné bydlisko a to aj spolu so svojou matkou, ktorá je sestrou druhá žalobkyne, pričom agresívne konanie páchatel'a, môže mať trvalý následok tiež na túto maloletú. Vzhľadom na hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného žiadala žalobkyňa žalobe vyhovieť podľa ustanovenia § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka. V danom prípade keďže vecné bremeno nebolo využívané, primeraná náhrada za jeho zrušenie by podľa názoru žalobkyne mala byť v minimálnej resp. nulovej výške.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný 1/ v písomnom podaní zo dňa 27.2.2014. V ňom nesúhlasil so žalobou. Uviedol, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol z jeho zárobkov zo zahraničia a nehnuteľnosti dcére daroval v dobrej viere, že ich bude môcť doživotne užívať. Žalovaný 1/ nehnuteľnosti dlhé roky užíval, rekonštruoval, v týchto nehnuteľnostiach má žalovaný 1/ dielne na opravu áut. Žalovaný 1/ mal dobrý vzťah so žalobkyňou a žalovanou 2/. Uviedol, že všetky hlásenia na políciu a priestupkové konania boli účelovo zinscenované za účelom mať podklady pre podanie tejto žaloby, pričom doteraz nebolo konštatované, žeby došlo k spáchaniu priestupkov.

3. Žalovaná 2/ v podaní zo dňa 17.2.2014 so žalobou súhlasila s poukazom na zmenu v spávaní žalovaného 1/. So žalovaným 1/ uzavrela manželstvo v roku 1986 a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C 50/2011 zo dňa 9.5.2011. Žalovaná 2/ prestala žiť v spoločnej domácnosti so žalovaným 1/ od roku 1998, kedy bol voči nej a ich deťom agresívny a žalovaná 2/ bola nútená odsťahovať sa s deťmi do Ladiec. Žalovaný 1/ bol aj trestne väzobne stíhaný. Po návrate z väzby sa žalovaný 1/ nasťahoval do stavby nachádzajúcej sa tesne vedľa domu súp. č. XXX k.ú. M. a pokračovalo jeho agresívne, neznesiteľné správanie voči žalobkyňi, žalovanej 2/ a jej blízkym osobám, čo má negatívny vplyv aj na jednu maloletú osobu tam bývajúcu. Toto konanie spôsobuje žalovanej 2/ a blízkym osobám neúnosnú psychickú záťaž, pričom žalovaná 2/ mala strach o svoj život a viackrát bola preto privolaná policajná hliadka.

4. Súd vo veci vykonal pojednávania v dňoch 27.2.2014, 17.4.2014, 8.2.2019, 21.7.2020 v neprítomnosti žalovanej 2/, ktorá neprítomnosť ospravedlnila, súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti, a pojednávanie dňa 21.7.2020 vykonal podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalovaného 1/, ktorý neprítomnosť ospravedlnil, súhlasil s prejednaním veci v jej neprítomnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného 1/, žalovanej 2/, svedkov B., Q. T., Q. D., M. R., G. I., T. G., G. G., C. O., F. R., M. R., výsluchom znalkyne Ing. Evy Belásovej, oboznámením výpisu z LV č. XXX k.ú. M. zo dňa 3.10.2013, potvrdení Obce Ladce o pobyte, rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C 50/2011 zo dňa 9.5.2011, darovacej zmluvy so zriadením práva vecného bremena spísaných formou notárskej zápisnice N 285/2001, NZ 70890/2004 zo dňa 20.9.2004, lekárskej správy zo dňa 30.9.2013, potvrdení Obvodného oddelenia PZ Ilava o podaných oznámeniach zo dňa 15.7.2013, 26.7.2013, záznamu Obvodného oddelenia PZ Ilava o podanom oznámení zo dňa 1.10.2013, vyjadrenia žalovanej 2/ zo dňa 17.2.2014, vyjadrenia žalovaného 1/ zo dňa 27.2.2014, listu JUDr. Tibora Bicka zo dňa 13.11.2013, správy Obvodného oddelenia PZ Ilava zo dňa 20.2.2014, záznamu Obvodného oddelenia PZ Čadca o podaní oznámenia zo dňa 27.2.2014, lekárskej správy zo dňa 27.2.2014, potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Dubnica nad Váhom o podanom oznámení zo dňa 19.10.2013, správu Okresného úradu Ilava, katastrálneho odboru zo dňa 31.3.2014 s prílohami vrátane výpisu z LV č. XXX k.ú. M. zo dňa 24.3.2014, doplnenia žaloby o vyporiadanie BSM zo dňa 16.1.2014, potvrdenia o dávkach dôchodkového poistenia zo dňa 5.12.2013, lustráciu v registri priestupkov ohľadom žalovaného 1/, podania žalobkyne zo dňa 14.5.2014, jeho príloh vrátane potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica o podanom oznámení zo dňa 20.4.2014, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 11.6.2014 potvrdení Mestského úradu v Čadci zo dňa 14.5.2014, potvrdenia Obce Ladce zo dňa 12.5.2014, uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T 67/2013 zo dňa 21.10.2013, avíza o zadaní platby vo VÚB, a.s. zo dňa 4.3.2008, predložených fotografií, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 21.11.2014, vyjadrenia žalovanej 2/ zo dňa 16.1.2015, návrhu na prerušenie konania zo dňa 19.1.2015, žaloby o vrátenie daru zo dňa 12.1.2015, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C 27/2015 zo dňa 28.11.2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 17/2018 zo dňa 31.7.2018, vyjadrenia žalovaného 1/ zo dňa 17.1.2019, vyjadrenie žalovanej 2/ zo dňa 25.1.2019, podania žalovaného zo dňa 29.7.2019, tlačiva o pomeroch žalovaného, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 15.8.2019, znaleckého posudku č. 21/2019 zo dňa 2.9.2019, podania žalovaného 1/ zo dňa 25.9.2019, vyjadrení žalobkyne zo dňa 9.10.2019, 24.10.2019, podania žalovaného 1/ zo dňa 31.10.2019, podania žalovaného zo dňa 11.11.2019 s prílohami, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 11.11.2019, vyjadrenia žalovanej 2/ zo dňa 12.11.2019, priložených fotografií, vyjadrenie žalovaného zo dňa 12.12.2019, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 18.12.2019, podania žalovaného zo dňa 15.1.2020, jeho príloh, podania žalovaného zo dňa 24.1.2020, prílohy tohto podania, vyjadrenia znalkyne Ing. Evy Belásovej zo dňa 9.3.2020, vyjadrenie žalobkyne zo dňa 20.5.2020, podaní žalovaného 1/ zo dňa 8.7.2020, 13.7.2020, 16.7.2020, podania žalovanej 2/ zo dňa 16.7.2020, potvrdenia o trhovej cene zo dňa 2.6.2020, z internetu zadováženého výpisu z LV č. XXX k.ú. M. zo dňa 20.7.2020, a výpisu z LV č. XXXX k.ú. W. zo dňa 20.7.2020.

6. Žalovaní 1/, 2/ ako darcovia a žalobkyňa ako obdarovaná uzavreli dňa 20.9.2004 darovaciu zmluvu spísanú formou notárskej zápisnice N 285/2004, Nz 70890/2004 na notárskom úrade notárky JUDr. Ľudmily Kupkovej. Predmetom darovacej zmluvy podľa jej článkov I., II. bol bezodplatný prevod rodinného domu súp. č. 114 na parcele KNC č. 157 ako aj parcely KNC č. 157 zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m², parcely KNC č. 158 záhrady o výmere 617 m², nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. M. do vlastníctva žalobkyne. Obsahom notárskej zápisnice je v čl. IV. aj zmluva o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve žalovaného 1/ bezodplatne až do svojej smrti užívať rodinný dom súp. č. 114 na parcele KNC č. 157 ako aj parcelu KNC č. 157 zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m², parcelu KNC č. 158 záhrady o výmere 617 m², nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. M., pričom žalobkyňa ako obdarovaná sa zaviazala toto vecné bremeno trpieť.

7. Z výpisu z LV č. XXX k.ú. M. zo dňa 4.10.2013 vyplýva, že na základe tejto darovacej zmluvy bol pod V 1862/2004 povolený vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalobkyne, pričom v časti C: ťarchy bolo pod č. 1 na základe vkladu V 1862/2004 zapísané vecné bremeno - právo doživotného bývania a užívania v prospech žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Na dopyt súdu Okresný úrad Trenčín, katastrálny odbor predložil súdu vkladový spis V 1832/2004, ako aj výpis z LV č. XXX k.ú. M. zo dňa 24.3.2014, na ktorom bol ako jediný oprávnený z vecného bremena - práva doživotného bývania a užívania tam zapísaných nehnuteľností uvedený žalovaný 1/. Ako jediný oprávnený z vecného bremena je žalovaný 1/ zapísaný aj na výpise z LV č. č. XXX k.ú. M. zo dňa 20.7.2020, na ktorom je žalobkyňa stále vedená ako výlučná vlastníčka predmetných nehnuteľností.

8. Žalobkyňa na pojednávaní žiadala žalobe vyhovieť. Uviedla, že predmetný dom s príslušími pozemkami pôvodne kúpili rodičia žalobkyne a v roku 2004 ich darovali žalobkyňi, pričom žalovaný 1/ trval na tom, aby tam mal zriadené právo doživotného bývania, keďže už vtedy so žalovanou 2/ nevychádzal dobre. Do domu súp. č. XXX na parc. č. XXX sa presťahovala žalobkyňa so žalovanou 2/ a sestrou žalobkyne M.; žalovaný 1/ ostal bývať v Čadci so svojou priateľkou. Žalovaný 1/ v dome súp. č. XXX v podstate nikdy trvalo nebýval. Bez stavebného povolenia postavil žalovaný 1/ za pomoci žalovanej 2/ na parc. č. 158 stavbu, ktorú volajú „modrý dom“. Na prízemí je garáž a na poschodí jedna bytová jednotka. Tento modrý dom užíval žalovaný 1/ tak, že v ňom opravoval autá svoje a kamarátov a na poschodí začal prespávať. Kým nebola postavená bytová jednotka v „modrom dome“ občas žalovaný 1/ prespal aj v dome súp. č. XXX, ale nešlo o trvalé bývanie. Chodil pracovať do zahraničia. V dome súp. č. XXX býva so žalobkyňou aj jej syn K., nar. XX.XX.XXXX a jej partner (neskôr manžel) G. I.. Keď bol žalovaný 1/ pracovne v zahraničí umožnil svojej priateľke M. R. aj s dieťaťom bývať v „modrom dome“. Rekonštrukcia rodinného domu súp. č. XXX spočívala v tom, že odkedy tento dom zakúpili žalovaní 1/, 2/, menil sa plot na pozemku, robila sa fasáda na rodinnom dome a robilo sa kúrenie. Žalobkyňa s manželom následne prerobili poschodie v tomto rodinnom dome tak, aby poschodie domu bolo vhodné na bývanie. Nejedná sa o žiaden luxusný dom, na bývanie im to stačí. Žalovaný 1/ bol agresívny aj v minulosti, vulgárne žalobkyňi ako dieťaťu nadával, ale jeho nevhodné správanie sa zhoršilo za posledné roky. Žalovaný na žalobkyňu slovne útočí. Keď žalobkyňa namietala, že žalovaný 1/ zaparkoval auto na novom trávniku, alebo že jeho priateľka vešala prádlo na sušiaci žalobkyne, žalovaný 1/ žalobkyňi vulgárne nadával s tým, že všetko je jeho. Žalobkyňa má vedomosť, že žalovaný 1/ bol dva krát väzobne stíhaný, jedno stíhanie sa týka jeho fyzického napadnutia pani E. a druhé jeho fyzického útoku voči M. R.. V auguste roku 2012, keď sa vrátil z väzby fyzicky žalobkyňu napadol tak, že ju udrel po rukách, ale keďže žalobkyňa verila, že sa zmení, nepodala na neho vtedy trestné oznámenie. Žalobkyňa podala trestné oznámenie na žalovaného 1/ až v júli 2013, keď žalovaný 1/ fyzicky napadol priateľa žalobkyne. Od vtedy sa rozhodli, že každé agresívne správanie žalovaného 1/ nahlásia na políciu, čo aj spravili. Priestupkové oznámenia na žalovaného 1/ neboli vykonštruované. Žalobkyňa so žalovaným 1/ nekomunikuje, pokiaľ sa žalovaný 1/ na nehnuteľnostiach nachádza žalobkyňa sa mu snaží vyhýbať, nejde ani na dvor, aby nedochádzalo ku konfliktom. V januári 2014 žalovaný 1/ poštou poslal žalobkyňi peniaze v sume 90,84 Eur, no keďže jej neodpísal na sms, že za čo sú tie peniaze, nevybrala ich. Vo februári 2014 jej písal sms, aby mu vrátila preplatok z jeho poisťky za auto, čo aj spravila. Ďalej uviedla, že chce ochrániť predovšetkým svojho syna pred nevhodným správaním žalovaného 1/. Raz, keď žalovaný 1/ cúval autom von z dvora, nedával si pozor a skoro zrazil jej syna, ktorého spred auta zdrapila a zachránila pred zrážkou. Žalovaný 1/, keď užíval modrý dom vzadu bol aj so svojimi partnerkami a jeho spoločnosťou hlučný, čím žalobkyňu a členov jej rodiny rušil a bol vulgárny. Stalo sa, že keď žalobkyňa išla s maloletým synom na záhradu, žalovaný svojim partnerkám hovoril, že žalobkyňa je tá, ktorá mu zobrala dom, pričom použil vulgarizmy. Žalobkyňa musela chodiť na záhradu cez pozemok susedky pani T. ktorá jej

to umožnila, spravili si tam bránu. Žalobkyňa vlastní okrem predmetného domu s pozemkami aj dom v Čadci. V súčasnej dobe žalobkyňa pracuje na čiastočný úväzok v Materskom centre Mimčo v Ladcoch ako vychovávateľka a zarobí tam 250 Eur mesačne v čistom, iný príjem nemá. Aktuálne je na OČR so synom K., ktorý má astmu, atopický ekzém a alergiu. Syn má 6 rokov, a žalobkyňa si myslí, že tieto zdravotné problémy mu boli privedené preto, lebo v čase, keď bola s ním tehotná, prežívala veľký stres, strach, nepríjemné chvíle v dôsledku agresívneho správania žalovaného voči nej. Na bežnom účet má žalobkyňa zostatok približne 4000 Eur. Mesačne vynakladá peňažné prostriedky na dodávku elektriny do domu a to výške ako to vyplýva zo znaleckého posudku Ing. Belasovej, pričom odvtedy sa čiastočne zvýšila platba za elektrinu, na stravu vynakladá približne mesačne možno 200 Eur. Manžel žalobkyne je zamestnaný, dosahuje minimálnu mzdu. Žalobkyňa za lieky platí mesačne približne 50 Eur za sprej na ekzém pre jej syna a kupuje aj ďalšie lieky. Pokiaľ ide o lehotu na vyplatenie primeranej náhrady v prospech žalovaného poukázala na to, že aktuálne nemá finančné prostriedky v rozsahu dostatočnom pre vyplatenie tejto náhrady v sume určenej podľa znaleckého posudku znalkyne. Daná situácia sa dá vyriešiť tak, že buď si vezme jej manžel pôžičku na vyplatenie žalovaného, alebo súd žalobkyňu uloží povinnosť splácať predmetný dlh v mesačných splátkach 50 Eur mesačne, prípadne by žalobkyňa predala niektorý zo svojich rodinných domov.

9. V podaniach zo dňa 11.6.2014, 21.11.2014 žalobkyňa uvádzala, že žalovaný 1/ býval v rodinnom dome súp. č. XXXX v W., kde mal aj nahlásený trvalý pobyt od roku 2009 do 30.9.2013. Žiadala o skoré rozhodnutie vo veci. Je totiž pre ňu a členov jej rodiny neúnosné aby naďalej fungovali v bývaní so žalovaným 1/. Maloletý syn a neter žalobkyne sa nemôžu na dvore hrať bezpečne, pretože žalobkyňa nikdy nevie, kedy príde žalovaný, ktorý po vstupe do dvora necháva vstupnú bránu dokorán otvorenú, po dvore sa preváža na terénnej motorke a autom chodí hore dole, vedie so sebou ľudí, ktorí sú neprispôsobiví a vulgárni. Krik žalovaného 1/, jeho vulgarizmy sú na dennom poriadku, a žalobkyňa nechce, aby uvedené zanechalo negatívny vplyv na psychike jej maloletého syna. Žalovaný 1/ sa o nič nestará, neplatí energie, len užíva. Žalobkyňa s rodinou pravidelne kosí záhradu, strihajú a hnoja stromčeky, sadia, pestujú zeleninu, ovocie, a žalovaný 1/ plody ovocných stromov oberie a im nič nenechá. Dohoda so žalovaným 1/ nie je možná.

10. Žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že peniaze na kúpu starého domu súp. č. XXX a príslých pozemkov mal aj z vyplateného odstupného po ukončení práce v baniach. Nehnuteľnosti kúpil, aby aj deti zabezpečil. Dom súp. č. XXX nazývaný aj „žltý dom“ po kúpe opravil, zrekonštruoval, na pozemku parc. č. 158 postavil nový modrý dom, do ktorého presťahoval svoju dielňu z Čadce, a pokračoval v modrom dome s opravami aut pre rodinu a známych. Žalovaný 1/ až do rozvodu manželstva so žalovanou 2/ býval v dome súp. č. XXX, ale v niektorých obdobiach tam nebýval, pretože bol pracovne v zahraničí, resp. býval u niektorej zo svojich priateľiek. Do rodinného domu súp. č. XXX kúpil sedačku, kuchynskú linku, robil pre rodinu nákupy, dával rodine peniaze. Po rozvode manželstva so žalovanou 2/ žalovaný 1/ býval s priateľkou M. R. a s ich spoločným synom v modrom dome. Predmetné nehnuteľnosti daroval žalobkyňi, pretože ju má rád, a vecné bremeno si tam vymienil, pretože sa mu tam páči a chcel by tam na starobu ostať bývať. Poprel, žeby sa správal agresívne k žalobkyňi alebo iným osobám bývajúcim v predmetných nehnuteľnostiach, nikoho z nich ani fyzicky nenapadol. Je kludný človek, snaží sa predchádzať konfliktom. So žalobkyňou mal dobré vzťahy dovtedy, keď sa vrátil z väzby a žiadal od nej, aby mu vrátila jeho peňažné prostriedky v sume 13.000 Eur, ktoré zobrala a použila pre svoje potreby, no ona mu vrátila len 2.000 Eur. Ku konfliktu došlo vtedy, keď žalovaný 1/ s kamarátom odstraňoval starý plot, ktorý mu položila žalobkyňa s priateľom na schody modrého domu, pribehli žalobkyňa s priateľom a vybehli na žalovaného 1/, že čo to robí. Potvrdil, že bol väzobne stíhaný. V jednej veci mal vydierať jednu bezdomovkyňu, aby mu prezradila, kde sú jeho plechy, no ona neskôr zomrela a vec bola zrejme odložená. V druhej veci podala na neho jeho priateľka M. R. oznámenie, že ju mal žalovaný 1/ fyzicky týrať, no predchádzalo tomu to, že žalovaný 1/ si nechal zveriť do osobnej starostlivosti ich syna a ona sa zľakla, že nebude dostávať materskú, no napokon vzala trestné oznámenie späť. Ďalej uviedol, že žalobkyňi, resp. žalovanej 2/ prispieval na plyn, elektrinu, vodu v sume 30 Eur až 50 Eur mesačne. Odkedy začali žalobkyňa a ostatní dávať na neho oznámenia, neprispieva žalovaný 1/ na energie do domu. Žalovaný 1/ potvrdil, že bol odsúdený za trestný čin vydierania na základe rozsudku Okresného súdu v Čadci a vykonáva uložený trest odňatia slobody.

11. Žalovaná 2/ na pojednávaní dňa 18.3.2014 uviedla, že predmetné nehnuteľnosti kúpila so žalovaným 1/ počas trvania ich manželstva. Na pozemku bol starší dom, ktorý zrekonštruovali a žalovaná 2/ sa do neho nasťahovala spolu s deťmi v roku 1998. Popri tom sa robila prístavba tzv. modrý dom, ktorý sa

dokončil asi v roku 2000. Žalovaný 1/ sa však s nimi na predmetné nehnuteľnosti nenastahoval. Zostal bývať na Kysuciach a do modrého domu len chodil občas opravovať autá. Až asi pred tromi, štyrmi rokmi začal v modrom dome aj prespávať, či už s kamarátmi alebo sám, keď išiel do zahraničia pracovať. V dome súp. č. XXX však nikdy nežil, nebýval tam. Keď žalobkyňa dosiahla vek 18 rokov, rozhodli sa že jej nehnuteľnosti darujú. Bolo dohodnuté, že dom súp. č. XXX bude mať žalobkyňa a modrý dom jej mladšia sestra. Ale keďže mladšia sestra nemala ešte 18 rokov, žalovaný 1/ povedal, že všetko sa prepíše na žalobkyňu a tá potom modrý dom na sestru prevedie, keď bude mať ona 18 rokov. Žalovaný 1/ si pri darovaní vymienil vecné bremeno, no žalovaná 2/ nevie, z akého dôvodu. Ale darované nehnuteľnosti v tom čase užíval len tak, že občas na modrom dome opravoval autá. V roku 2013 sa situácia zmenila. Nasťahoval sa do modrého domu aj s priateľkou. A situácia začala byť neúnosná. Žalovaný 1/ bol vždy agresívny a keď prichádzal na nehnuteľnosti tak žalovanej 2/ nadával a nikdy jej nechcel prispievať na chod domácnosti. V súčasnosti je situácia ešte horšia, pretože žalovaný 1/ je viac agresívnejší, všetkým nadáva. Dcéry sa ho boja tak, že nevychádzajú ani z domu a keď idú tak len s priateľmi. Majú strach, že na nich fyzicky zaútočí, lebo aj v lete minulého roku fyzicky vyletel na žalobkyňu, keď bola tehotná a žalovaná 2/ medzi nich musela vstúpiť. V minulosti sa žalovaný 1/ k navrhovateľke správal tiež zle, nadával jej a ona sa ho bála. Ale teraz je to horšie, pretože je agresívnejší a keď aj v minulosti ho rešpektovala ako otca a komunikovala s ním, tak teraz sa kvôli strachu s ním aj bojí prehovoriť. Ku konfliktom v minulom roku začalo dochádzať preto, že ich vyvolával žalovaný 1/, ktorý sa choval ako pán nehnuteľností s tým, že tam všetko postavil a že ostatným tam nič nepatrí. Podľa žalovanej 2/ bol žalovaný 1/ v minulosti menej agresívny a dalo sa s ním komunikovať. Teraz sa s ním už hovoriť nedá. Na ničom sa s ním nedá dohodnúť. Hneď začne nadávať. Žalovaná 2/ až do roku 2013 na žalovaného 1/ nepodávala žiadne trestné oznámenie alebo oznámenie o priestupku. Manželstvo žalovaných 1/, 2/ trvalo asi 24 rokov, ale len polovicu z toho žili spolu na Kysuciach. Potom už mal žalovaný 1/ iné ženy a žalovaní nežili spolu. Žalovaná 2/ sa chcela rozviesť aj skôr ale žalovaný 1/ jej to zakázal. Jej stačilo, že s nimi nebýval. Po rozvoje manželstva už žalovaná 2/ so žalovaným 1/ nekomunikuje, ani sa nezdravia, ani spolu netelefonujú, ani si neposielajú sms správy.

12. V podaní zo dňa 16.1.2015 žalovaná 2/ poukázala na to, že žalovaný 1/ necháva otvorenú bránu do dvora a autom chodí do i z dvora veľkou rýchlosťou, na nehnuteľnosti chodí s kamarátmi, ktorí hulákajú vo dvore, čo nie je príjemné. Okolo domu robia všetky práce žalobkyňa so sestrou a všetko aj financujú. Žalovaná 2/ má strach, že žalovaný 1/ bude pokračovať vo svojom vulgárnom vyjadrovaní, vyhrážkach na adresu jej a ich dcér, a že bude to mať negatívny dopad na zdravý vývoj jej vnuka, ktorý vždy plače, keď sa niekto háda. V podaní zo dňa 12.11.2019 žalovaná 2/ uviedla, že od roku 2012 začal žalovaný 1/ v modrom dome prebývať, míňal elektrinu, ktorú si natiahol z domu súp. č. XXX a za nič nikdy neplatil, bral si veci z dvora, ktoré mu nepatrili, osočoval žalovanú 2/, jej dcéry, ich návštevy, celú rodinu. Na dome súp. č. XXX nikdy nevykonával žiadne rekonštrukcie a opravy. K modrému domu na parc. č. XXX vedie iba jedna prístupová cesta cez parc. č. 157, teda okolo domu súp. č. XXX, a ďalšie spolunažívanie so žalovaným 1/ je nepredstaviteľné.

13. Žalobkyňa v podaní zo dňa 9.10.2019 považovala za neprimerane vysokú náhradu za zrušenie vecného bremena tak ako ju určila znalkyňa Ing. Eva Belásová v znaleckom posudku č. 21/2019. Znalkyňa nezohľadnila, že stavba, ktorej sa vecné bremeno týka má viac ako 80 rokov, a preto hodnota rodinného domu a ani výška určeného nájmu nemôžu byť vo výške ako ich určila znalkyňa v jej posudku. V čase, keď bolo zmluvne zriadené vecné bremeno bola hodnota darovaných nehnuteľností 650.000 Sk, a preto je viac ako zarážajúce, žeby po viac ako 15 rokoch od uzavretia danej zmluvy, kedy nehnuteľnosť má už 8/10 životnosti by sa hodnota nehnuteľností zvýšila tak, že výlučne vecné bremeno bude mať hodnotu 29.500 Eur (888.717 Sk). Znalkyňa nezohľadnila ani to, že sa žalovaný 1/ nevyužíval vecné bremeno riadne a zákonným spôsobom, pretože sa žiadnym spôsobom nepodieľal na úhrade nákladov na energie spojených s užívaním stavby pri dome súp. č. XXX. Znalkyňa mala od hodnoty vecného bremena odpočítať náklady, ktoré za žalovaného 1/ vynaložila žalobkyňa v súvislosti s užívaním stavby zriadenej pri dome súp. č. XXX, resp. mala túto hodnotu vecného bremena vzhľadom na zistený skutkový stav určiť ako nulovú alebo minimálnu. Keďže v dôsledku správania sa žalovaného, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, má žalobkyňa za to, že žalovanému 1/ nevznikol nárok na poskytnutie náhrady za zrušenie vecného bremena a poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 346/2006, podľa ktorého náhradu za zrušenie nemusí súd priznať podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V podaní zo dňa 20.5.2020 žalobkyňa namietla aj to, že znalkyňa pri určení hodnoty vecného bremena

nezohľadnila skutočný rozsah užívania nehnuteľností, najmä rodinného domu súp. č. XXX. žalovaným 1/ a nezohľadnila ani zneužívanie vecného bremena žalovaným 1/ v rozpore s dobrými mravmi a zákonom.

14. Žalovaný 1/ sa k znaleckému posudku č. 21/2019 vyjadril v podaní zo dňa 25.9.2019, v ktorom nesúhlasil s nákladmi na dom na 5 osôb, ktoré zohľadnila znalkyňa Ing. Belásová pri určení hodnoty vecného bremena. Znalkyňa nemala k dispozícii plány, ktoré boli povolené na rekonštrukciu rodinného domu súp. č. XXX a v týchto plánoch bolo konštatované, že rodinný dom sa stal dvojgeneračným, s nadštandardným bývaním, pričom bolo vytvorené nové poschodie domu, postavená prístavba domu. V darovacej zmluve bola uvedená hodnota nehnuteľností 650.000 Sk, za ktorú boli žalovaným nehnuteľnosťmi kúpené, no zmluvné strany neuvádzali reálnu hodnotu nehnuteľností v darovacej zmluve kvôli poplatkom, daniam. Nesúhlasil ani s výmerou podlahovej plochy zistenou znalkyňou, pretože žalovaný 1/ má za to, že výmera je 137,025 m² x 2 + pivnica o výmere 10 m². Namietal v posudku uvedené náklady na energie, keďže žalovaný 1/ má v modrom dome vlastné kúrenie drevom v krbovej peci, vodu čerpal z vlastnej studne, a elektriku čerpal na osvetlenie len v zime. Ďalej uviedol, že po prepustení z výkonu trestu chce naďalej bývať v modrom dome na pozemku parc. č. 158 aj spolu so svojím synom E.. Preto žiadal z hodnoty vecného bremena odpočítať hodnotu pozemku parc. č. 158 určenú znalkyňou Ing. Belásovou a prepísať do jeho vlastníctva parcelu č. 158, a žalovaný by si vytvoril k tomuto domu prístupovú cestu. V podaní zo dňa 31.10.2019 žalovaný 1/ trval na tom, že do rozvodu manželstva so žalovanou 2/ dom súp. č. XXX riadne užíval, prespával v ňom. O tento dom sa aj staral, menil odkvapové rúry, natieral strechu, vymenil okná v dome za ním zakúpené plastové na prízemí aj na poschodí, platil náklady na energie do domu. Popieral, žeby počas manželstva so žalovanou 2/ akokoľvek fyzicky ublížil žalovanej 2/, žalobkyni a dcére M.. Jeho exmanželka poštvála žalobkyňu a dcéru M. proti nemu a cez súdy sa ho snažia obrať o majetok. Uviedol, že súhlasí so znaleckým posudkom znalkyne Ing. Belásovej, ktorá vychádzala z reality, a aj keď nájomné znížila na minimum, aj tak žalovaný 1/ s jej posudkom súhlasí. Žalovaný 1/ má plný nárok na náhradu za zrušenie vecného bremena. Peniaze zadovážené z práce v baniach a šoféra z povolenia žalovaný 1/ investoval do kúpy a rekonštrukcie predmetných nehnuteľností, je invalidný, nemá už zdravie, ani síl, a ani peňažných prostriedkov, aby si zabezpečil iný dom. V podaní zo dňa 12.12.2019 žalovaný 1/ poukázal na to, že vo všetkých priestupkových konaniach žalovaný 1/ preukázal svoju nevinu, jednalo sa o neoprávnené podnety žalobkyne. Žalovaný 1/ namietol pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej 2/ v tomto konaní, a žalovaná 2/ nemá právo sa k predmetným skutočnostiam vyjadrovať. Poukázal na to, že žalobkyňa doteraz nevyplatila žiadne peňažné prostriedky za navrhované zrušenie vecného bremena a ani nemala v úmysle mu nejakú náhradu vyplatiť, a zodpovedá tomu aj to, že keď nebola spokojná s výškou primeranej náhrady za zrušenie vecného bremena, začala navrhovať zrušiť vecné bremeno bez primeranej náhrady. V podaní zo dňa 13.7.2020 žalovaný 1/ sa nestotožnil s názorom znalkyne, podľa ktorého suma 150 Eur má vyjadrovať mesačného nájmu za „lôžko“ v rodinnom dome, v ktorom sa majú nachádzať izby s dvoma až štyrmi lôžkami, spoločným WC a kúpeľne a uviedol, že správnym vyjadrením je prenajatie jednej izby v rodinnom dome v cene za prenájom v sume 300 Eur. Je korektné, aby primeraná náhrada za zrušenie vecného bremena bola vypočítaná takto: 300 Eur/mesiac x 20 rokov a predstavuje čiastku 72.000 Eur. V modrom dome bez súp. čísla na parc. č. 158, ktorý si prispôbil na bývanie, plánuje žalovaný 1/ bývať so synom E. a jeho matkou. Parcelu č. 158 by žalobkyňa previedla do vlastníctva žalovaného 1/, a jej hodnota by bola odpočítaná od výšky primeranej náhrady 72.000 Eur a na ťarchu žalobkyne by bolo zriadené v prospech žalovaného 1/ právo prístupu k modrému domu po parcele žalobkyne, prípadne by sa táto parcela rozdelila na dva súbežné pásy. Žalobkyňa sa k žalovanému ako otcovi správa veľmi neúctivo a bezočivo. Namiesto vďaky, že ju obdaroval, konšpiruje a robí úklady proti nemu aj so svojou matkou. Rovnaký návrh na vyriešenie veci predniesol žalovaný 1/ aj v jeho podaní doručenom súdu dňa 16.7.2020.

15. Žalobkyňa v podaní zo dňa 11.11.2019 uviedla, že predmetný dom súp. č. XXX nie je nadštandardný, pretože nie je zateplený, treba na ňom opraviť strechu, vymeniť okná, a vykonať iné úpravy. Žalovaný 1/ chce ostať bývať v modrom dome len za účelom vyvolávania konfliktných situácií. Samostatný prístup k parc. č. 158 nie je za súčasných podmienok a ani pri ich zmene možné vytvoriť. V podaní zo dňa 18.12.2019 žalobkyňa uviedla, že ona nemôže za to, že žalovaný 1/ je vo výkone trestu odňatia slobody. Jej matka ju proti žalovanému 1/ nikdy neštvala. Zrušiť vecné bremeno žiadala z dôvodu, že žalovaný 1/ ohrozoval psychicky i fyzicky žalobkyňu a jej rodinu. Akokoľvek spolunažívanie s ním nie je možné.

16. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa bola nútená k podaniu tejto žaloby v dôsledku správania sa žalovaného. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný sa voči

žalobkyni pri využívaní práva vecného bremena správal v rozpore s dobrým mravmi. Vecné bremeno zneužíval, strpčoval život žalobkyni. Toto neprijateľné správanie žalovaného by malo byť zohľadnené pri rozhodovaní o priznaní náhrady za zrušené vecné bremeno v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka. Je možné vec vyriešiť aj tak, vecné bremeno bude zrušené a v prospech žalovaného 1/ by sa zriadilo vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania domu žalobkyne v Čadci a na príľahlých pozemkoch. Ak by súd predsa len priznal žalovanému primeranú náhradu navrhol, aby ju bola žalobkyňa povinná splácať v primeraných mesačných splátkach na obdobie ako to vypočítala znalkyňa Ing. Eva Belasová. Právny zástupca žalobkyne navrhol pripustiť zmenu žaloby v tom znení, že vecné bremeno bude zrušené bez povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému 1/ primeranú náhradu za zrušenie vecného bremena, a to z dôvodu, že v priebehu konania bolo preukázané, že žalovaný 1/ sa voči žalobkyni správal v rozpore s dobrými mravmi pri výkone tohto práva.

17. Preto súd podľa § 142 ods. 1 CSP uznesením na pojednávaní dňa 21.7.2020 pripustil navrhnutú zmenu žaloby.

18. Právny zástupca žalovaného 1/ na pojednávaní uviedol, že žalovanému 1/ za zrušené vecné bremeno patrí primeraná náhrada vo výške 72.000 Eur. Zo strany žalovaného 1/ nedošlo k žiadnemu týraniu žalobkyne, ani k jej osočovaniu; uvedené nebolo preukázané. Žalovaný 1/ nevykonáva vecné bremeno, pretože je vo výkone trestu odňatia slobody s tým, že dňa 17.1.2021 môže požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Má v úmysle zobrať svojho syna E. z náhradnej starostlivosti a starať sa o neho po jeho prepustení z výkonu trestu.

19. Podaním zo dňa 17.7.2019, doplneným podaním zo dňa 24.1.2020 žalovaný 1/ navrhol prerušiť toto súdne konanie do času pokiaľ nebude žalovaný 1/ prepustený na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody, teda na dobu neurčitú. Ako dôvod uviedol, že sa nachádza vo väzení, nedokáže sa brániť, navrhovať súdu dôkazy, i keď má advokáta. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 1/ bol v konaní súdom vypočutý osobne, bol prítomný na pojednávaniach pri výsluchoch svedkov, ktorým mohol sám alebo prostredníctvom svojej advokátky klásť otázky, mohol sa vyjadrovať k vykonaným dôkazom, a hoci je jeho osobná sloboda obmedzená, môže súdu navrhovať dôkazné prostriedky aj písomne. Rozhodujúci je fakt, že žalovaný 1/ má právneho zástupcu - advokáta v konaní, ktorý je osobou s právnickým vzdelaním a dokáže efektívne brániť práva žalovaného 1/ po celú dobu, počas ktorej sa žalovaný 1/ nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. V danom prípade neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a zakladalo by dôvod na prerušenie konania do skončenia tohto konania v zmysle § 164 CSP. Žalobkyňa nenavrholala prerušiť konanie a teda obe strany zhodne nenavrhlili prerušiť konanie, a preto nie je dôvod na prerušenie konania ani podľa § 163 CSP. Nebol zistený žiaden dôvod, ktorý by opodstatňoval prerušenie konania v zmysle § 162 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, pretože rozhodnutie vo veci nezávisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, pretože nebol podaný Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov, pretože nebol podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie. Toto súdne konanie už bolo raz prerušené do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C 27/2015, v ktorom sa žalovaný v pozícii žalobcu domáhal vrátenia daru od žalobkyne v pozícii žalovanej a riešila sa v ňom otázka vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. S poukazom na uvedené skutočnosti, pokiaľ by súd prerušil konanie v zmysle návrhu žalovaného 1/, zasiahol by tým do práva žalobkyne na prejednanie veci v primeranej dobe bez prieťahov. Keďže súd nepovažoval návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania do momentu jeho prepustenia na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody za dôvodný, výrokom I. podľa § 162 ods. 3 CSP návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

20. Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka Vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

21. Podľa § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú

náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie.

22. Žalobkyňa sa domáhala zrušenia vecného bremena spočívajúceho v práve žalovaného 1/ bezodplatne až do svojej smrti užívať rodinný dom súp. č. XXX na parcele KNC č. 157 ako aj parcelu KNC č. 157 a parcelu KNC č. 158 v k.ú. M., ktoré vecné bremeno bolo v prospech žalovaného 1/ zriadené darovacou zmluvou zo dňa 20.9.2004 uzavretou medzi žalovanými 1/, 2/ ako darcami a žalobkyňou ako obdarovanou. Žalobkyňa je v konaní aktívne vecne legitimovaná, pretože návrh na zrušenie vecného bremena môže podať osoba povinná, ktorá je vlastníčkou vecným bremenom zaťažených nehnuteľností, a žalobkyňa je podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX k.ú. M. vlastníčkou zaťažených nehnuteľností a preto je povinná strpieť užívanie nehnuteľností žalovaným 1/. Je splnená aj podmienka pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 1/, ktorý je oprávneným z vecného bremena v zmysle zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorá je súčasťou darovacej zmluvy.

23. Súd mal za to, že zmluva zo dňa 20.9.2004, ktorou bolo zriadené vecné bremeno je platná. Súd nepovažoval za opodstatnené námietky žalobkyne uvedené v žalobe, v zmysle ktorých je zmluva o zriadení vecného bremena absolútne neplatný právny úkon z dôvodu jeho neurčitosti, a to vzhľadom k ustanoveniu čl. IV. darovacej zmluvy, v ktorej je uvedené množné číslo pri oprávnení (bude oprávnení). Zmluvu treba vykladať komplexne v spojitosti s jej všetkými ustanoveniami. Je zrejmé, že množné číslo v slove „oprávnení“ uvedené v čl. IV zmluvy je chybou v písaní, keďže zo začiatku textu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že osobou oprávnenou z vecného bremena je výlučne žalovaný 1/. Skutočnosť, že vecné bremeno bolo zriadené len v prospech žalovaného 1/ vyplýva nepochybne aj z čl. VIII zmluvy, podľa ktorého na základe tejto zmluvy bude po povolení vkladu v katastri nehnuteľností v k.ú. M. v časti C listu vlastníctva zapísané vecné bremeno v prospech jednej osoby a to žalovaného 1/. Neboli opodstatnené ani tvrdenia žalobkyne v žalobe o neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena z dôvodu počiatočnej nemožnosti plnenia podľa zmluvy, keď žalovaný 1/ je podľa darovacej zmluvy oprávnený užívať predmetné nehnuteľnosti, tak ako doposiaľ, pričom podľa tvrdení žalobkyne v žalobe žalovaný 1/ do podpisu darovacej zmluvy žiadnym spôsobom predmet vecného bremena nevyužíval. Pokiaľ zmluvné strany mienili zriadiť právo žalovaného 1/ v obmedzenom rozsahu, napríklad len na niektoré činnosti (napr. iba na opravu aut), určite by to vymedzili priamo v texte zmluvy o zriadení vecného bremena, čo však nespravili. Preto súd ustálil, že z obsahu zmluvy vyplýva právo žalovaného 1/ doživotne a bezplatne užívať nehnuteľnosti v celom rozsahu, samozrejme pri rešpektovaní užívacieho práva vlastníka týchto nehnuteľností. Nejedná sa teda o také plnenie zo zmluvy, ktoré by bolo od počiatku nemožné, a nejde ani o neurčité vymedzenie rozsahu práva zodpovedajúceho vecnému bremeniu. Podľa teórie zachovania platnosti zmlúv (Ústavným súdom SR akcentovaná napr. v náleze sp. zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 1.4.2015) je treba súkromnoprávne zmluvy vykladať z hľadiska určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a z iných hľadísk významných pre posúdenie platnosti právneho úkonu tak, že má byť preferovaný výklad zmlúv v prospech ich platnosti a nie neplatnosti, v záujme zachovania právnej istoty zmluvných strán. Predmetná zmluva o zriadení vecného bremena spísaná spolu so zmluvou darovacou formou notárskej zápisnice má všetky náležitosti vyžadované ust. § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka pre zmluvu o zriadení vecného bremena. Zmluva je dostatočne určitá, vyplýva z nej jasne, kto je oprávnený z vecného bremena, kto je povinný trpieť právo z vecného bremena, v čom spočíva vecné bremeno, aký je jeho obsah a rozsah, ktorých nehnuteľností sa vecné bremeno týka, a nemožno uzavrieť, žeby šlo o plnenie od počiatku nemožné. Súd dodáva, že pokiaľ by bola na základe vykonaného dokazovania konštatovaná neplatnosť zmluvy o zriadení vecného bremena, súd by musel žalobu žalobkyne o zrušenie vecného bremena zamietnuť v celom rozsahu, pretože domáhať sa zrušenia vecného bremena možno len vtedy, ak bolo vecné bremeno platne zriadené.

24. Ustanovenie § 151p ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka umožňuje zrušiť vecné bremeno rozhodnutím súdu za splnenia troch podmienok, ktorými sú: 1/ zmena pomerov, 2/ hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, 3/ príčinná súvislosť medzi zmenou pomerov a hrubým nepomerom. Občiansky zákonník v ust. § 151p ods. 3 ani v iných ustanoveniach bližšie nerozvádza, v čom má spočívať zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu úpravy rozsahu a obsahu vecného bremena. Nepochybne sa ňou mieni zmena nielen v objektívnych okolnostiach, ale aj v osobných pomeroch účastníkov, pokiaľ sa výrazným spôsobom dotýka ďalšieho obsahu či trvania vecného. Za určitých okolností hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného môže vzniknúť aj zmenou v správaní sa subjektov tohto právneho vzťahu. Ak niektorý zo subjektov právneho vzťahu

založeného vecným bremenom hrubo zneužíva svoje práva a správa sa spoločensky neprijateľne (v rozpore s dobrými mravmi), môže to mať vplyv na zmenu obsahu vecného bremena, prípadne na jeho zrušenie. Súdna prax pripúšťa možnosť zrušenia vecného bremena pre zmenu pomerov aj v prípade mimoriadne konfliktných vzťahov medzi účastníkmi. Podľa zhodných tvrdení strán v čase zriadenia vecného bremena boli vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ dobré, a preto spoločné užívanie nehnuteľností bolo možné. Z výsluchu sporových strán, oboznámených listín nepochybne vyplynulo, že od zriadenia vecného bremena došlo k zmene, pretože vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ sú výrazne konfliktné, pričom nezhody medzi nimi vznikali najmä v spojitosti s užívaním predmetných nehnuteľností žalovaným 1/. Uvedené potvrdzuje aj väčšie množstvo oznámení (zo dňa 15.7.2013, 26.7.2013, 1.10.2013, 20.4.2014), ktoré podala žalobkyňa, prípadne jej terajší manžel, resp. žalovaná 2/ na žalovaného 1/ na Obvodnom oddelení PZ Ilava, a F. R., bývalý priateľ sestry žalobkyne na Obvodnom oddelení PZ Považská Bystrica pre agresívne útočné správanie sa žalovaného 1/ voči žalobkyňou a členom jej domácnosti pri výkone vecného bremena. Aj žalovaný 1/ podal dňa 19.10.2013 na žalobkyňu, jej manžela, žalovanú 2/ na Obvodnom oddelení PZ Dubnica nad Váhom oznámenie o nebezpečnom vyhrážaní a krádeži jeho vecí z predmetných nehnuteľností. Nebolo preukázané, žeby na základe niektorých z týchto oznámení boli uznaní žalovaný 1/ alebo žalobkyňa vinnými z priestupku. Rozvrat vzťahov žalobkyne a žalovaného 1/ preukazuje aj to, že žalovaný 1/ podal proti žalobkyňi žalobu o vrátenie daru - predmetných nehnuteľností z dôvodu, že sa mala voči nemu zachovať v hrubom rozpore s dobrými mravmi, keď na neho podala nedôvodné trestné oznámenia, nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie, žalobu o zrušenie vecného bremena, hoci jej nehnuteľnosti daroval, správa sa k nemu nevďačne, nezaujíma sa o jeho zdravotný stav, a vec sa viedla na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C 27/2015. Táto žalobca žalovaného 1/ však bola rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C 27/2015 zamietnutá ako nedôvodná, pretože z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, žeby sa žalobkyňa voči nemu správala v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Na základe odvolania žalovaného 1/ Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 5Co 17/2018 zo dňa 31.7.2018 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Agresivita žalovaného 1/ nepriaznivo vplývala na žalobkyňu v čase jej tehotenstva, čo potvrdila aj žalovaná 2/ a čo vyplýva z lekárskej správy gynekologickej ambulancie MUDr. Boženy Jancovej zo dňa 30.9.2013, podľa ktorej žalobkyňa po konflikte so žalovaným 1/ bola uplakaná, vylakaná, rozrušená a bol jej doporučený kľudový režim. Tvrdenie žalovaného 1/, že je pokojnej povahy a že sa snaží predchádzať konfliktom bolo v konaní vyvrátené na základe vykonaného dokazovania. Z dokazovania vyplynulo, že v ďalšom dodržiavaní záväzku z vecného bremena žalobkyňi bráni stupňujúce sa agresívne správanie sa žalovaného 1/ voči žalobkyňi a členom jej domácnosti, a toto útočné správanie sa žalovaného 1/ sa začalo prejavovať v roku 2013, keď po prepustení z výkonu väzby žalovaný 1/ pokračoval v užívaní nehnuteľností, najmä pozemkov a modrého domu na parc. č. 158. Neobstojí obrana žalovaného 1/, že protiprávne konanie žalovaného 1/ voči žalobkyňi nebolo právoplatne skonštatované orgánom činným v trestnom konaní, prípadne priestupkovým orgánom. Konanie určitej osoby, ktoré je v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku môže byť v konaní preukázané aj inými dôkaznými prostriedkami, napríklad výsluchom svedkov. Práve z výsluchu v konaní vypočutých svedkov G. I., Q. D., F. R., M. R. ako aj B.. Q. T. boli preukázané tvrdenia žalobkyne o nevhodnom, hrubom, vulgárnom, verbálne agresívnom správaní sa žalovaného 1/ voči žalobkyňi, ďalším členom jej domácnosti pri užívaní nehnuteľností zaťažených vecným bremenom v období, keď žalovaný 1/ nebol vo výkone väzby, resp. výkone trestu odňatia slobody, pričom iniciátorom týchto konfliktov bol žalovaný 1/. V rodinnom dome súp. XXX býva žalobkyňa, jej manžel G. I., ich syn K., žalovaná 2/, svedkyňa M. R., ktorá uviedla, že vychádzajú spolu dobre. Svedkyňa M. R. ďalej uviedla, že bolo neúnosné, akým spôsobom užíval žalovaný 1/ dvor pri dome. Často odtiaľ odišiel a nechal otvorenú bránu. Utiekol im aj pes, a keď žalovanému svedkyňa povedala, že si praje, aby bránu do dvora zatváral, vulgárne jej vynadal. Žalovaný 1/ sa na svojej motorke s veľkými terénnymi kolesami rýchlo cez dvor prevážal, spôsoboval hluk, nezaujímal ho, že na dvore majú zvieratá, ktoré mohli ujsť a mohol by ich aj prejsť. Hádky so žalovaným 1/ boli na dennom poriadku. Žalovaný 1/ žalobkyňi neustále hovoril, že on to tam všetko vlastní, vulgárne jej nadával napr. aj vtedy, keď za neho zložili kauciu 5.000 Eur, ktorú od žalobkyňi chcel žalovaný 1/ vrátiť a vyhrážal sa jej, že nech mu tieto peniaze vráti, lebo bude po nej dediť. Svedkyňa popísala aj konflikt so žalovaným 1/, keď raz nabehol do domu kričal po nich, že majú vypratať spodnú časť domu, že sa tam chce nastahovať spolu s priateľkou M. R.. Dokonca žalovaný 1/ žalovanej 2/ ukradol kľúče od domu a svedkyňa s ďalšími členmi rodiny museli privolať políciu, ktorá to vyriešila, ktorá ho utíšila, pretože kričal aj na políciu a kľúče mu policajti zobrali. Svedok G. I., manžel žalobkyne, ktorý býva v dome súp. č. XXX. od roku 2006 uviedol, že žalovaný 1/ pri užívaní nehnuteľností len rozkazoval a ak mu žalobkyňa alebo členovia jej domácnosti odporovali,

začal im žalovaný 1/ vulgárne nadávať, že sú „hovná“, a keby nebolo jeho tak skončia ako „šľapky“ na ulici, vyhrážal sa im, že ich všetkých z nehnuteľností vyhodí, napriek tomu, že žalobkyňa sa vždy voči žalovanému 1/ snažila vystupovať úctivo. V dôsledku toho mala žalobkyňa a jej sestra M. zo žalovaného 1/ strach. Keď svedok žalovaného 1/ na nehnuteľnostiach pozdraví, žalovaný 1/ mu neodzdraví. Svedok uviedol, že v lete v roku 2013, keď prerábala so žalobkyňou oplotenie smerom od susedky, žalovaný 1/ začal ničiť nový pripravený plot opretý o prístrešok, žalobkyňa so svedkom ho vyzvali, aby s tým prestal, no žalovaný 1/ sotil svedka, urážal ich, nadával im, a keďže svedok v konflikte nechcel pokračovať šiel to nahlásiť na políciu. Aj svedkyňa M. R. potvrdila, že keď sa robil nový plot, ktorý dočasne na záhrade odložil G. I., tak tento odložený plot začal ničiť žalovaný 1/ a G. I. ho vyzýval, aby s tým prestal, na čo ho žalovaný 1/ fyzicky napadol, začal doňho sácať. Svedkyňa G. N. v rámci výpovede uviedla, že nevidela hádky medzi žalovaným 1/ a žalobkyňou. Na návštevu k žalovanému 1/ začala chodiť aj s dcérou, ktorá sa hrala so synom žalovaného 1/ v modrom dome, a to odvtedy, keď bol tento dom prerobený na bývanie a nasťahoval sa doň žalovaný 1/ s priateľkou. O vzájomných vzťahoch sporových strán nemala svedkyňa vedomosť, ale mala za to, že vzťahy zrejme nie sú dobré, keď sa súdia. Svedok H. T., bývajúcí v rovnakej obci, ktorý si vzájomne so žalovaným 1/ pomáhal pri oprave aut uviedol, že nebol svedkom hádok medzi sporovými stranami, ale žalovaný 1/ bol u neho pre pitnú vodu, pričom svedkovi povedal, že mu zastavili prívod pitnej vody. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní potvrdil, že žalobkyňa nepustila žalovanému 1/ pitnú vodu, pretože tento ničím neprispieval na úhradu ceny vody a energií, ktoré spotreboval. Následne žalobkyňa žalovanému 1/ pitnú vodu sprístupnila. Bezohľadnosť žalovaného 1/, nerešpektovanie právnych predpisov a jeho neúcta k právam iných vyplýva aj z jeho drzého správania sa k svedkyňi B. Q. T. a jej matke, ktoré obývajú dom v bezprostrednom susedstve predmetných nehnuteľností. Menovaná svedkyňa v rámci výpovede uviedla, že v susednom rodinnom dome súp. č. XXX sa zdržiava cez víkendy a počas prázdnin a trvalo tam býva jej matka, pričom sa potešili, že budú mať susedov, keď žalovaní kúpili vedľajší dom súp. č. XXX. Keď však svedkyňa s matkou chceli, aby im žalovaný 1/ ukázal stavebné povolenie na prístavbu rodinného domu súp. č. XXX, ktorú začal realizovať, povedal im, že on si môže robiť, čo chce. V následnom stavebnom konaní matka svedkyne súhlasila so stavbou, lebo videla, že žalovaný 1/ má malé deti. Stavebné lešenie domu súp. č. XXX žalovaný 1/ postavil na pozemku svedkyne, jej matky bez toho, aby si na to od nich vypýtal súhlas a to tak, že sa nemohli dostať autom k ich domu, lešenie tam ponechal tri týždne a nebol prítomný, a lešenie napokon dolu musela dať žalovaná 2/. Žalovaný 1/ nechal neporiadok z rekonštrukcie domu na pozemku svedkyne, ktorá ho musela odpratať a keď mu to matka svedkyne vyčítala, žalovaný 1/ jej drzo povedal, aby držala hubu. Žalovaný 1/ keď postavil modrý dom tento striekal vápenatým prostriedkom a pri tom postriekal aj zeleninu posadenú na záhrade svedkyne a keď sa žalovanému 1/ prišla matka svedkyne sťažovať, tak postriekal aj ju. Ohľadom tohto správania svedkyňa a jej matka sa doteraz neobrátili na políciu, lebo matka svedkyne si myslela, že mu dohovoria, ale ak by v budúcnosti opäť žalovaný 1/ zasiahol do ich práv, vlastníctva, sú rozhodnuté to riešiť cestou polície. Svedkyňa ani jej matka okrem žalovaného 1/ nemali konflikty so žalobkyňou, žalovanou 2/, ani so žiadnym iným susedom, obyvateľom obce. Svedkyňa od roku 2013 bola prakticky každú sobotu budená na krik žalovaného 1/, ktorý vulgárne nadával. Cez okno v kuchyni, cez plot svedkyňa videla a počula viacero hádok medzi žalovaným 1/ a žalobkyňou, jej partnerom, žalovanou 2/, ktoré sa odohrávali na ich dvore, prípadne pri modrom dome a pri ktorých žalovaný 1/ im vulgárne nadával, kričal, že mu to tam všetko patrí, že ich všetkých z domu vyháďže. Aj ak povedal nejakú súvislú vetu, nasledovalo 20, 30 vulgarizmov. Pri týchto výstupoch žalovaného 1/ žalobkyňa nekričala, rozprávala normálne na žalovaného 1/. Svedok Q. D., ktorý v čase jeho výsluchu bol asi päť a pol roka priateľom žalovanej 2/ uviedol, že bol minimálne dva krát svedkom toho, ako žalovaný 1/ na nehnuteľnostiach kričal, hulákala na žalobkyňu, vulgárne jej nadával, napríklad z dôvodu, že žalovanému 1/ zavadzali autá zaparkované na dvore. Keď svedok pomáhal žalobkyňi pri stavbe oplotenia kurníka, žalovaný 1/ s krikom vyhodil svedka z dvora z rodinného domu, že tam nemá čo robiť a svedok, aby bol pokoj radšej odišiel z dvora. Svedkyňa M. R. uviedla, že v čase jej výsluchu udržiavala už 8 rokov intímny vzťah so žalovaným 1/. Jej výpoveď bola vnútorne rozporná, keďže uvádzala, že v žltom dome začali so žalovaným 1/ bývať asi pred dvomi rokmi a keď si upratali modrý dom presťahovali sa doň a bývali tam až doteraz a na druhej strane tvrdila, že so žalovaným 1/ bývajú v modrom dome 7-8 rokov. Súd vyhodnotil výpoveď tejto svedkyne ako neverohodnú aj z toho dôvodu, že sama uviedla, že kvôli žalobkyňi je jej syn v náhradnej starostlivosti, pretože jej žalobkyňa zrušila trvalý pobyt, ktorý mala v Čadci a nemala potom vytvorené vhodné bytové podmienky pre syna. Vzhľadom na blízky pomer svedkyne a žalovaného 1/, vzhľadom na to, že svedkyňa sa na žalobkyňu hnevla, pretože žalobkyňu vinila z toho, že jej bol syn odňatý z osobnej starostlivosti a vzhľadom na vnútorné rozpory v jej výpovedi súd na výpoveď tejto svedkyne neprihliadal. Svedkyňa T. G., bývajúcá v danej obci asi 2 km od predmetných nehnuteľností uviedla, že žalovaného 1/ videla na dvore žltého domu

a z rozprávania žalovaného 1/ ako aj z toho, čo sa v dedine rozprávalo mala svedkyňa za to, že žalovaný 1/ býval s priateľkou v žltom dome, pred piatimi rokmi tam menil okná a potom sa presťahoval vzadu do modrého domu, no na návšteve v žltom dome svedkyňa nebola. Žalovaný 1/ svedkyňi povedal, že s ostatnými členmi rodiny vychádzal dobre, ale to sa zmenilo vtedy, keď žalovaný 1/ začal pýtať od nich peniaze uložené na vkladných knižkách. Vzhľadom k tomu, že svedkyňa nenavštevovala domácnosť žalovaného 1/, nevidela, či žalovaný 1/ trvalo býva, prespáva v žltom dome, nebola prítomná pri hádkach žalovaného 1/ a žalobkyne, o príčine hádok sa dozvedela od žalovaného 1/, súd mal za to, že svedkyňa iba reprodukovala to, čo počula od iných a preto súd na jej tvrdenia nemohol prihliadať. Svedok G. G., ktorý pomáhal pri rekonštrukcii žltého a pri stavbe modrého domu sa nevedel vyjadriť, aké boli vzťahy medzi žalovaným 1/ a ostatnými členmi rodiny a nebol svedkom ich hádok. Svedok C. O., kamarát sporových strán uviedol, že keď bol za účelom opravy auta na návšteve žalovaného 1/, nebol v žltom dome, bol u žalovaného 1/ v dielni, čo je stavba modrej farby vedľa rodinného domu, a žalovaného 1/ v rodinnom dome žltej farby nevidel, ani ho tam nenavštevoval. Svedok nevidel žiadne hádky medzi žalobkyňou a žalovaným 1/. Z výsluchu svedka F. R., bývalého priateľa svedkyne M. R. vyplynulo, že on spolu so žalobkyňou, G. I., s M. R., a žalovanou 2/ býval v rodinnom dome súp. č. v XXX približne v rokoch 2013 až 2016. V tomto období sa žalovaný 1/ zdržiaval v modrom dome a do žltého domu chodil vyvolávať konflikty. Svedok uviedol, že sa stávalo, že žalovaný 1/ vběhol ráno alebo cez deň do domu a začal kričať, že chce v tomto dome bývať aj s priateľkou, vyhrážal sa žalobkyňi a jej sestre M., kričal, že buď bude bývať on v tomto dome, alebo tento dom zdedí žalovaný 1/. Svedok videl aj to ako žalovaný 1/ buchol po čelnom skle auta, ktoré šoférovala žalobkyňa, keď vychádzala z dvora a to veľkou silou, až sa čudovali, že to sklo neprasklo a nerozbilo sa. Žalobkyňa mala kľud len vtedy, keď žalovaný 1/ nebol na nehnuteľnostiach. Žalovaný mal výbušnú povahu, stále len kričal. Zo žalovaného mali všetci v rodine strach, báli sa ho žalobkyňa, jej sestra M. aj ich matka. Keď žalovaný 1/ zistil, že si môže aj ku svedkovi dovoľovať, začal hulákať aj na neho. Ďalej svedok uviedol, že keď vznikol požiar v modrom dome zrejme v dôsledku elektrického skratu, žalovaný 1/ sa tam vtedy nenachádzal a požiar uhasil svedok s G. I.. Hoci žalovaný 1/ tvrdil, že energie (vodu, elektrinu), ktoré pri užívaní nehnuteľností spotreboval platil v sume po 30 až 50 Eur mesačne a prestal platiť pol roka pred februárom 2014, žalobkyňa a žalovaná 2/ toto jeho tvrdenie popierali, keď uvádzali, že neplatil nič. Žalovaný 1/ nepredložil dôkazy, ktorým by preukázal svoje tvrdenia v tomto smere. Pravdivosť tvrdenia žalovaného 1/ bola vyvrátená aj výpoveďami svedkov, ktorí tiež žili v rodinnom dome súp. č. XXX. E. M. R. uviedla, že žalovaný 1/ v čase, keď býval v modrom dome neprispieval na úhradu energií ani bežných potrieb, pričom peniaze na tento účel pýtala aj svedkyňa, no žalovaný 1/ im odvetil, že nemusí nič platiť. Aj svedok G. I. uviedol, že keď žalobkyňa a žalovaná 2/ chceli, aby žalovaný 1/ prispieval na energie, ktoré spotrebúva v modrom dome, tak im vynadal a vyhodil ich. Rovnako z výsluchu svedka F. R. vyplynulo, že energie do nehnuteľnosti uhrádzala žalobkyňa spolu s priateľom, resp. svedok R. s M. R., vždy sa spolu poskladali, pričom svedok nemal vedomosť o tom, že by sa na úhradách za tieto platby podieľal žalovaný 1/. Preto súd z dokazovania vyvodil, že žalovaný 1/ sa nepodieľal na úhradách za dodávku vody, elektriny, ktoré spotreboval pri využívaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Pokiaľ žalovaný 1/ tvrdil, že svedkovia F. R. a M. R. vypovedali účelovo, klamali, ide o jeho nepreukázané tvrdenie. Súd k tomu uvádza, že svedkovia boli pred výsluchom poučení o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať, inak im hrozí nebezpečenstvo trestného stíhania. Výpovede týchto svedkov sa zhodujú s výpoveďami ostatných v konaní vypočutých svedkov, vrátane svedkyne B. Q. T., ktorá nie je v príbuzenskom, prípadne inom pomere k žalobkyňi ani k inej strane. Preto súd považoval výpovede týchto svedkov za vierohodné.

25. Z vykonaného dokazovania bolo teda preukázané, že žalovaný 1/ vzhľadom na jeho výbušnú povahu reagoval na nehody vzniknuté medzi ním a žalobkyňou pri vykonávaní jeho práva doživotného bývania a užívania nehnuteľností najmä od roku 2013 nevhodne, agresívne vo vzťahu k žalobkyňi a členom jej domácnosti. Vulgárne nadávky, vyhrážky, že bude dediť po žalobkyňi adresoval žalobkyňi. Verbálne agresívne sa správal aj voči ostatným obyvateľom domu súp. č. XXX a užívateľom. Nebol schopný nehody riešiť bez kriku, nadávok, vulgarizmov. Fyzicky aj zaútočil na manžela žalobkyne. Jeho nerešpektovanie práv iných vyplýva aj z jeho neslušného, neúctivého správania sa k susedkám, ako aj z toho, že žalovaný 1/ vykonáva trest odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, ktorý spáchal voči inej osobe. Strach žalobkyne, že žalovaný 1/ svoje vyhrážky voči nej zrealizuje, že aj na ňu fyzicky zaútočí bol potom opodstatnený. Svojím bezohľadným agresívnym správaním žalovaný 1/ aj v čase keď bola žalobkyňa tehotná, ako aj následne po narodení jej syna K. spôsobuje žalovaný 1/ žalobkyňi psychický stres, výrazne ju obmedzuje v užívaní predmetných nehnuteľností, ktorých je vlastníčkou, keďže žalobkyňa z obavy pred jeho agresivitou sa bála vyjsť z domu na dvor, keď tam

bol žalovaný 1/. Za situácie, keď žalovaný 1/ ani neprispieval na úhradu nákladov spojených s jeho užívaním nehnuteľností, súd uzavrel, že žalovaný 1/ zneužíval právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Z predložených fotografií, podania znalkyne Ing. Evy Belásovej zo dňa 9.3.2020, ktorá znalkyňa ohľadla nehnuteľnosti, boli preukázané tvrdenia žalobkyne a žalovanej 2/, že jediný prístup k modrému domu na parc. č. 158 z verejnej komunikácie je po parc. č. 157 povedľa domu súp. č. XXX, kde je úzky pás pozemku, a práve aj bezohľadným rýchlym prejazdom žalovaného 1/ na motorových vozidlách po tejto prístupovej ceste žalobkyňa pociťovala dôvodné obavy o svoju bezpečnosť a bezpečnosť jej syna, a o ochranu majetku, keď žalovaný 1/ po prejazde tadiaľ ani nezatváral bránu do dvora. Ďalšie užívanie nehnuteľností v akomkoľvek rozsahu žalovaným 1/ vzhľadom na jeho mimoriadne konfliktné správanie by bolo tak pre žalobkyňu a členov jej rodiny neznesiteľné. Preto pri tomto zmenenom správaní sa žalovaného, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi sa žalobkyňa dôvodne domáhala zrušenia vecného bremena v celom rozsahu. Z vykonaného dokazovania mal súd teda za preukázané, že v dôsledku zmeny pomerov vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, a v zmysle § 151p ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka boli splnené podmienky pre zrušenie vecného bremena žalovaného 1/ spočívajúceho v práve žalovaného 1/ bezodplatne až do svojej smrti užívať predmetné nehnuteľnosti. Súd preto súd výrokom I. vecné bremeno zrušil v celom rozsahu.

26. Pri zrušení vecného bremena patrí osobe oprávnenej z vecného bremena teda žalovanému 1/ podľa § 151p ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka primeraná náhrada. Súd nepovažoval za dôvodnú pripustenú zmenu žaloby v tej časti, v ktorej žalobkyňa navrhovala, že vecné bremeno by malo byť zrušené bez povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému 1/ primeranú náhradu pre správanie sa žalovaného, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi. Samotné správanie sa osoby oprávnenej z vecného bremena, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi nemôže automaticky znamenať zánik nároku tejto osoby na primeranú náhradu, čo vyplýva aj z rozhodnutí súdov, ktoré aj pri takomto spoločensky neprijateľnom správaní sa osoby oprávnenej z vecného bremena voči osobe povinnej, priznali osobe oprávnenej primeranú náhradu (napr. rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co 359/2014 zo dňa 25.6.2015). Súd už judikovali nepriznanie primeranej náhrady za zrušenie vecného bremena vo výnimočných iných prípadoch. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1330/2011 zo dňa 20.9.2011 o nepriznaní náhrady možno výnimočne uvažovať vzhľadom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, napríklad vtedy ak by povinný zriadil vecné bremeno jedine pre ochotu (z dobrej vôle) bez toho, aby tým kompenzoval výhodu, ktorú mu oprávnený poskytol v inom právnom vzťahu alebo pri premlčaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. O žiadnu z uvedených situácií sa v posudzovanej veci nejedná. Žalobkyňa netvrdila, žeby došlo k premlčaniu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a ani nevzniesla v tomto smere námietku premlčania. V danom prípade bolo preukázané, že žalobkyňa nadobudla dom s pozemkami darom, teda bezodplatne od žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Žalobkyňa potvrdila, že žalovaný 1/ ešte pred tým ako jej nehnuteľnosti v roku 2004 daroval, spolu so žalovanou 2/ zrealizoval rekonštrukciu žltého domu (robila sa fasáda, kúrenie) a postavil modrý dom na parc. č. 158, čo vyplynulo aj z výsluchu svedkyne Ing. Q. T.. Podľa vyjadrenia žalovaného 1/ si žalovaný 1/ pri darovaní nehnuteľností žalobkyne na nich vymienil právo doživotného užívania z dôvodu, že na nehnuteľnostiach plánoval bývať, čomu nasvedčuje aj to, že podľa vyjadrenia žalobkyne občas prespával v dome súp. č. XXX, kým nebol postavený modrý dom, a po zhotovení modrého domu v ňom opravoval autá, a po vytvorení bytovej jednotky v ňom, prespával v modrom dome a neskôr sa do neho natrvalo nasťahoval s družkou R., pričom svedkovia F. R. a M. R. potvrdili, že žalovaný sa domáhal nasťahovania s priateľkou aj do spodnej časti žltého domu. Žalobkyňa následne pokračovala v rekonštrukcii žltého domu súp. č. XXX. Žalovaný 1/ je nemajetný, nevlastní nehnuteľnosť vhodnú na bývanie. Neobstojí tvrdenie žalobkyne, že žalovaný 1/ má možnosť ísť bývať do domu súp. č. XXXX v Čadci, pretože tento dom podľa tvrdenia žalobkyne a podľa výpisu z LV č. XXXX k.ú. W. vlastní žalobkyňa a žalovaný 1/ nemá uzavretú zmluvu, ktorá by ho oprávňovala užívať tento dom. Za tejto situácie, keď žalovaný 1/ predmetné nehnuteľnosti po ich kúpe a čiastočnej rekonštrukcii daroval žalobkyňu, pričom žalobkyňa zriadením práva doživotného užívania v prospech žalovaného 1/ iba kompenzovala výhodu, ktorú jej poskytol žalovaný 1/ v podobe daru nehnuteľností a žalovaný 1/ nemá zabezpečené iné bývanie, by podľa názoru súdu nepriznanie primeranej náhrady žalovanému za zrušenie jeho práva doživotného užívania predmetných nehnuteľností v M. bolo nespravodlivé. Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 346/2006, na ktorý poukázala žalobkyňa pri obhajobe svojej argumentácie, že by malo byť zrušené vecné bremeno bez náhrady reflektuje iné skutkové okolnosti. Najvyšší súd ČR v danom judikáte riešil žalobu o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené vecným bremenom, pretože z dôvodu trvalých zmien malo zaniknúť vecné bremeno zo zákona.

27. Primeraná náhrada za zrušené vecné bremeno podľa § 151p ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka sa poskytuje predovšetkým v peňažnej forme. Právny názor, podľa ktorého peňažná náhrada prichádza do úvahy až vtedy, ak nie je možné poskytnúť vecné plnenie nie je správny (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2650/2003 zo dňa 28.1.2004). Nemožno ale v prípade primeranej náhrady vylúčiť ani plnenie v naturálnej podobe, ktorou sa zabezpečí uspokojenie potreby oprávneného iným spôsobom. Žalovaný 1/ nesúhlasil s návrhom právneho zástupcu žalobkyne prednesenom na poslednom pojednávaní, v zmysle ktorého by bolo vecné bremeno zaťažujúce predmetné nehnuteľnosti zrušené a v prospech žalovaného 1/ by sa zriadilo vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania domu žalobkyne v Čadci a na príľahlych pozemkoch. Súd k tomu uvádza, že v tomto smere neboli žalobkyňou tvrdené rozhodujúce skutočnosti a ani navrhnuté žiadne dôkazy na preukázanie, či bývanie v dome v Čadci je porovnateľnej kvality ako bývanie a užívanie domu s pozemkami v Ladcoch, a teda či ide o adekvátne vecné plnenie. Nemožno však nechať bez povšimnutia fakt, že vzhľadom na mimoriadne konfliktné vzťahy medzi žalovaným 1/ a žalobkyňou by bývanie žalovaného 1/ v dome v Čadci, ktorý vlastní žalobkyňa bolo potenciálnym zdrojom ďalších nezhôd medzi nimi, s čím by bolo spojené riziko súdnych sporov. Preto bol súd toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu je na mieste primeraná náhrada vo forme peňažného plnenia.

28. Pri stanovení výšky náhrady za zrušenie vecného bremena súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 21/2019 vypracovaného dňa 2.9.2019 znalkyňou z odboru stavebníctvo, odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností Ing. Evou Belásovou, ktorým bola stanovená hodnota predmetného vecného bremena na sumu 29.500 Eur. Znalkyňa je osobou odborne spôsobilou, má potrebné odborné vedomosti z príslušného znaleckého odboru a odvetvia a vysvetlila metódu použitú pri výpočte a stanovení všeobecnej hodnoty vecného bremena. Znalkyňa všeobecnú hodnotu vecného bremena vypočítala v súlade s prílohou č. 3 písm. F, G vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku a použila aj metodický postup vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline a znalecký posudok vypracovala na základe ďalších podkladov a právnych predpisov, literatúry uvedených v prvej časti posudku. Primeranú náhradu za zrušené vecné bremeno zákon bližšie nešpecifikuje. Pri určení jej výšky by mal byť braný zreteľ na to, aký je majetkový prospech vlastníka zaťaženej nehnuteľnosti a majetkový dôsledok u oprávneného, vychádzajúc z toho, že právo z vecného bremena spočíva v bezplatnom doživotnom bývaní. Majetkové dôsledky prejavujúce sa v zrušení vecného bremena musia byť u účastníkov zisťované ako možnosť získania nájomného vlastníkom nehnuteľností pri prenajme týchto nehnuteľností a u oprávneného ako finančná povinnosť uhrádzať nájomné za užívanie podobnej nehnuteľnosti. Náhrada za zrušené vecné bremeno nemôže predstavovať cenu, za ktorú by si mohol žalovaný kúpiť porovnateľný dom s pozemkami do vlastníctva, ako si to mylne vysvetľoval žalovaný 1/. Uvedené právne závery vyplývajú aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 192/2006 zo dňa 1.11.2013. Znalkyňa preto správne tvrdila, že hodnota vecného bremena nikdy nemôže byť vyššia ako hodnota nehnuteľnosti, pričom žalovaným navrhnutá hodnota vecného bremena 72.000 Eur sa blíži k hodnote predmetnej nehnuteľnosti. K predloženému potvrdeniu o trhovej cene prenájmu vypracovaného dňa 2.6.2020 realitnou kanceláriou BartanusReality, s.r.o., podľa ktorého trhovú cenu prenájmu rodinného domu v obci Dubnica nad Váhom sa pohybuje v cene 700 Eur za mesiac + energie a trhovú cenu prenájmu 1izbového zariadeného bytu v Dubnici nad Váhom sa pohybuje v cene 250 eur za mesiac + energie znalkyňa uviedla, že z vlastnej skúsenosti znalkyne má takú vedomosť, že ponukové ceny sú vždy vyššie ako skutočnosť a stane sa, že napokon ten kto ponúka na prenájom byt ho záujemcovi prenajme za nižšiu cenu, v minulosti to bolo o 15% až 20 % nižšia cena, momentálne je to 10% až 5% nižšia cena. Súd k tomu uvádza, že spôsob výpočtu hodnoty rodinného domu, pozemkov, hodnoty ich nájmu znalkyňa dostatočne vysvetlila v posudku, svoje závery oprela aj o ceny nehnuteľností, a ceny ich nájmov zadovážených z internetových ponúk pre trenčiansky kraj, ktoré sú prílohou znaleckého posudku a podľa ktorých ponuky prenájmov rodinných domov v trenčianskom kraji sa pohybujú od 400 do 1200 Eur za mesiac. Znalkyňa v posudku odhadla cenu nájmu predmetného domu na 600 Eur za mesiac a z nej potom postupom podľa citovanej vyhlášky a metodického postupu stanovila hodnotu vecného bremena. Rozhodujúce je, že znalkyňa sa oboznámila s obsahom spisu, vrátane darovacej zmluvy, ktorou bolo vecné bremeno zriadené a z ktorej zistila obsah a rozsah ohodnocovaného vecného bremena, znalkyňa ohliadla predmetný rodinný dom, jeho stav aj s pozemkami, zohľadnila rok, kedy bol daný rodinný dom do užívania ako aj jeho rekonštrukciu a zistila tak úroveň, kvalitu bývania v daných nehnuteľnostiach, ktoré ako uviedla zohľadnila pri stanovení ceny nájmu, a hodnoty vecného bremena. Námietky žalovaného k tomu, že znalkyňa nebrala do úvahy to, akým spôsobom on spotreboval energie v modrom dome bez súp. čísla sú irelevantné, pretože znalkyňa ohodnocovala právo doživotného bývania v žltom dome súp. č. XXX. . Znalkyňa na vysvetlenie vo

vyjadrení zo dňa 9.3.2020 a na pojednávaní uviedla, že hodnota vecného bremena by mala predstavovať približne čiastku, ktorá by po celú ďalšiu dobu života oprávneného z vecného bremena stačila na úhradu nájomného za bývanie, a pri zohľadnení veku žalovaného 1/, priemerného veku dožitia mužov na Slovensku je ňou určená hodnota vecného bremena adekvátne. Preto sú tvrdenia žalovaného 1/, že znalkyňa Ing. Eva Belášová stanovila neprimerane nízku hodnotu vecného bremena neopodstatnené. Žalovaný 1/ nepreukázal ani svoje tvrdenie, že znalkyňa vychádzala z menšej výmery podlahovej plochy rodinného domu súp. č. XXX (spolu 174,63 m²) než je skutočná výmera podlahovej plochy rodinného domu súp. č. XXX, pretože znalkyňa vykonala ohliadku na mieste samom, kde aj zamerala výmeru domu, čo je zrejme aj z nákresov pôdorysu 1., 2. nadzemného podlažia vrátane pivničného priestoru, ktoré sú prílohou znaleckého posudku a žalovaný nenavhol žiadne dôkazy, ktorými by spochybnil tieto zistenia znalkyne. K tvrdeniam žalovaného 1/, že znalkyňa nemala v dispozícii projektovú dokumentáciu k rodinnému domu, treba uviesť, že znalkyňa bola schopná vypracovať znalecký posudok na základe listín, ktoré mala, vrátane nákresov pôdorysu 1., 2. nadzemného podlažia rodinného domu, ako aj na základe ohliadky rodinného domu a pozemkov. Neobstoja ani námietky žalovaného 1/ týkajúce sa podľa neho nesprávneho výpočtu hodnoty vecného bremena, keď znalkyňa zohľadnila náklady na dom na 5 osôb. Znalkyňa je osobou s odbornými znalosťami potrebnými na výpočet hodnoty vecného bremena a žalovaný nenavhol, nepredložil relevantný protidôkaz, ktorým by iná osoba odborne spôsobilá potvrdila, že spôsob výpočtu hodnoty vecného bremena vykonaný znalkyňou v posudku je nesprávny. Nie sú dôvodné ani výhrady žalobkyne a žalovanej 2/ k znaleckému posudku. Znalkyňa tieto výhrady vyvrátila vo svojom vyjadrení zo dňa 9.3.2020 a v rámci jej výsluchu. Súd zdôrazňuje, že úlohou znalkyne bolo stanoviť všeobecnú hodnotu vecného bremena, ktorá predstavuje objektivizovanú hodnotu práva na trhu v podmienkach voľnej súťaže, a to v rozsahu v akom bolo vecné bremeno dohodnuté v zmluve o zriadení vecného bremena. Preto neobstoja tvrdenia žalobkyne, že znalkyňa mala brať do úvahy skutočný menší rozsah, v akom žalovaný 1/ v minulosti užíval právo zodpovedajúce vecnému bremenu a ani tvrdenia žalobkyne, že znalkyňa mala vziať zreteľ na správanie sa žalovaného, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi, a že znalkyňa mala od hodnoty vecného bremena odpočítať náklady, ktoré za žalovaného 1/ vynaložila žalobkyňa v súvislosti s užívaním stavby zriadenej pri dome súp. č. XXX. Podľa vyjadrenia znalkyne tieto skutočnosti nemôžu mať vplyv na stanovenie všeobecnej hodnoty vecného bremena. Tieto žalobkyňou namietané okolnosti nie sú uvedené v prílohe č. 3 písm. F, G vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z. ako kritéria, ktoré by mali byť zohľadnené pri stanovení všeobecnej hodnoty vecného bremena. Pre stanovenie primeranej náhrady nie je rozhodujúce v akom skutočnom rozsahu osoba oprávnená vecné bremeno využívala, ale treba vychádzať z rozsahu, v akom bolo vecné bremeno zmluvne dohodnuté, pretože ak súd zrušuje vecné bremeno v celom rozsahu, tak ho ruší v rozsahu v akom bolo zmluvne dohodnuté, a tomu má aj zodpovedať náhrada za zrušenie vecného bremena. Námietky žalobkyne, že náhrada za zrušenie vecného bremena by mala byť minimálna z dôvodu, že žalovaný 1/ vecné bremeno od jeho zradenia nevyužíval nepretržite nemôžu byť brané na zreteľ pri určovaní výšky náhrady za vecné bremeno, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1Cdo 192/2006 zo dňa 1.11.2013, v ktorom prejavil právny názor, podľa ktorého pri určovaní výšky primeranej náhrady za zrušenie vecného bremena, ktorému zodpovedá právo doživotného bývania v nehnuteľnosti, nemôže obstať ako kritérium to, ako dlho sa vecné bremeno využívalo oprávnenou osobou. Súd dodáva, že pokiaľ žalobkyňa vykonala za žalovaného 1/ plnenie, ktoré mal vykonať on sám v spojitosti s realizáciou práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, mala sa žalobkyňa domáhať od neho vydania tohto neoprávneného majetkového prospechu. Znalkyňa uviedla, že hodnotu vecného bremena stanovila ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Uvedený postup znalkyne je správny, pretože pre súd je rozhodujúci stav ku dňu vyhlásenia rozsudku, a je potrebné zistiť čo najaktuálnejšiu všeobecnú (trhovú) hodnotu vecného bremena, ktoré bude rozsudkom zrušené. Ďalej znalkyňa k námietkam žalobkyne uviedla, že skutočnosť, že rodinný dom s pozemkami mal hodnotu 600 000 Sk až 700 000 Sk v čase, keď bolo zriadené vecné bremeno nemohla znalkyňa zohľadniť, pretože určovala aktuálnu cenu vecného bremena a cena nehnuteľnosti od roku 2004 vzrástla, keďže hodnoty (ceny) rodinných domov majú stúpajúcu tendenciu, a od roku 2004 stúpili 4 a pol až 5 násobne. Súd mal za to, že znalecký posudok má všetky náležitosti v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z., je zrejme, z akých relevantných podkladov znalkyňa vychádzala, spôsob výpočtu všeobecnej hodnoty vecného bremena je v posudku riadne zdôvodnený, ako aj použitá metóda, a znalkyňa svoj posudok obhájila aj na pojednávaní. Súd potom ustálil, že znalecký posudok znalkyne Ing. Evy Belásovej je komplexný a presvedčivý. Strany nepredložili súkromný znalecký posudok, ktorým by inou osobou odborne spôsobilou vyvrátili odborné závery menovanej znalkyne. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti považoval súd hodnotu vecného bremena stanovenú v znaleckom posudku za primeranú.

29. S poukazom na uvedené dôvody, súd výrokom III. uložil žalobkyni povinnosť vyplatiť žalovanému 1/ primeranú náhradu za zrušené vecné bremeno v sume 29.500 Eur. Vzhľadom na žiadosť žalobkyne s prihliadnutím na jej pomery, súd podľa § 232 ods. 3 CSP určil žalobkyni dlhšiu lehotu na vyplatenie tohto plnenia. Žalobkyňa totižto zo zamestnania dosahuje príjem vo výške 250 Eur mesačne a má usporené peňažné prostriedky vo výške cca 4000 Eur, a preto nie je v jej možnostiach uhradiť celú sumu 29.500 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Keďže žalobkyňa uviedla, že peňažné prostriedky v rozsahu dostatočnom na výplatu tohto plnenia by mohla získať tak, že jej manžel si vezme pôžičku, resp. žalobkyňa predá niektorý zo svojich rodinných domov, súd mal za to, že adekvátne doba, v ktorej by mohla žalobkyňa vykonať potrebné úkony pre získanie peňažných prostriedkov niektorým z uvedených spôsobov a použiť ich na výplatu žalovaného 1/ je 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, pričom požiadať o podmienčne prepustenie na slobodu môže v januári 2021, a teda do januára 2021 má bývanie zabezpečené v ústave na výkon trestu odňatia slobody a preto nie je odkázaný na vyplatenie peňažného plnenia v kratšej lehote. Súd nemohol uložiť žalobkyni plniť tento dlh v splátkach po 50 Eur mesačne ako to alternatívne navrhovala žalobkyňa, pretože žalovaný 1/ má právo na splnenie dlhu v primeranej dobe, a vzhľadom na výšku plnenia 29.500 Eur, by pri takýchto mesačných splátkach bol dlh v celom rozsahu splnený v priebehu 590 mesiacov, teda 49 rokov a žalovaný vzhľadom na jeho vek by sa toho s vysokou pravdepodobnosťou nedožil.

30. Výrokom IV. súd žalobu proti žalovanej 2/ zamietol, pre nedostatok jej pasívnej vecnej legitímácie v konaní. Žalovaná 2/ spolu so žalovaným 1/ uzavreli dňa 20.9.2004 so žalobkyňou darovaciu zmluvu, avšak z textu tejto zmluvy spísanej formou notárskej zápisnice jednoznačne vyplýva, že vecné bremeno nebolo zriadené aj v prospech žalovanej 2/; bolo zriadené výlučne v prospech žalovaného 1/ ako osobou oprávnenou z vecného bremena a druhou zmluvnou stranou zmluvy o zriadení vecného bremena je žalobkyňa ako osoba, ktorá sa zaviazala strieť toto vecné bremeno. Žalovaná 2/ teda nie subjektom právneho vzťahu z vecného bremena založeného na základe zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorá je súčasťou darovacej zmluvy zo dňa 20.9.2004 a teda žalovaná 2/ nie je osobou oprávnenou z vecného bremena, ktoré navrhovala žalobkyňa žalobou zrušiť a preto absentuje pasívna vecná legitímácia žalovanej 2/ v konaní. Pokiaľ bolo predmetné vecné bremeno pôvodne zapísané v katastri nehnuteľnosti aj v prospech žalovanej 2/, súd k tomu uvádza, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, a podľa výpisov z LV č. XXX k.ú. M. zo dňa 24.3.2014, a zo dňa 20.7.2020 bolo v katastri nehnuteľností zapísané vecné bremeno len v prospech žalovaného 1/.

31. Žalovaný 1/ na pojednávaní dňa 8.2.2019 už netrval na výsluchu ním navrhnutého svedka M. a preto súd tento dôkaz nevykonal.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd zohľadnil zásadu úspechu vyplývajúcu z ustanovení § 255 ods. 1, ods. 2 CSP. Vzhľadom na zásadu úspechu súd výrokom V. priznal žalovanej 2/ voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože žaloba bola voči žalovanej 2/ zamietnutá. Žalobkyňa a žalovaný 1/ boli v konaní čiastočne úspešní, pretože vecné bremeno síce súd zrušil v zmysle žaloby žalobkyne, avšak nie bez uloženia povinnosti žalobkyni zaplatiť žalovanému 1/ primeranú náhradu za zrušenie vecného bremena ako žalobkyňa navrhovala po pripustenej zmene žaloby. Podľa § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade, že súd na základe žalobného nároku žalobcu zruší vecné bremeno, vzniká žalovanému ako osobe oprávnenej z vecného bremena nárok na primeranú náhradu za zrušené vecné právo. Ide o spojené zákonom dané vzájomné nároky protistrán. Preto súd uloženie povinnosti žalobkyni zaplatiť žalovanému 1/ primeranú náhradu za zrušené vecné bremeno vyhodnotil ako čiastočný neúspech žalobkyne. Súd potom ustálil, že nemožno konštatovať prevažný úspech žalobkyne a ani žalovaného 1/ a podľa § 255 ods. 2 CSP výrokom VI. vyslovil, že žalobkyňa a žalovaný 1/ nemajú nárok na náhradu trov konania.

35. Súdom ustanovená znalkyňa Ing. Eva Balášová uplatnila znalečné vo výške 49,79 Eur za účasť na pojednávaní dňa 21.7.2020, na ktorom bola vypočítaná k jej znaleckému posudku, no žalobkyňou zložený preddavok 350 Eur bol použitý na výplatu znalečného uplatneného znalkyňou za vypracovanie posudku a zvyšok preddavku nebude stačiť na úhradu znalečného za účasť znalkyne na pojednávaní. Znalec má

podľa § 258 ods. 2 CSP právo na plnú náhradu trov konania , ktoré mu vznikli v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku a podľa § 255 ods. 1 CSP má postavenie strany pre konanie o tomto jeho nároku. Štát podľa právnej úpravy účinnej od 1.7.2016 už zo štátnych prostriedkov nehradí trovy civilného sporového konania, a preto strany majú povinnosť nahradiť ustanovenej znalkyni znalečné nepokryté preddavkom. Vzhľadom na výsledok konania súd výrokom VII. priznal znalkyni proti žalobkyni nárok na náhradu znalečného v rozsahu 50 % , a proti žalovanému 1/ nárok na náhradu znalečného v rozsahu 50%. O výške náhrady týchto trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

36. Na pojednávaní dňa 8.2.2019 bol vypočutý svedok C. O., ktorý uplatnil nárok na svedočné a to náhradu mzdy za 8 hodín a náhradu cestovných výdavkov vrátane poplatku za diaľničnú známku, pričom strany nezložili preddavok na krytie trov spojených s výsluchom svedkov. Svedok má podľa § 258 ods. 1 CSP právo na plnú náhradu trov konania , ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho výsluchom na pojednávaní a podľa § 255 ods. 1 CSP má postavenie strany pre konanie o tomto jeho nároku. Štát podľa právnej úpravy účinnej od 1.7.2016 už zo štátnych prostriedkov nehradí trovy civilného sporového konania, a preto strany majú povinnosť nahradiť svedkovi svedočné nepokryté preddavkom. Vzhľadom na výsledok konania súd výrokom VIII. priznal svedkovi nárok na náhradu svedočného proti žalobkyni v rozsahu 50 % , a proti žalovanému 1/ v rozsahu 50%. O výške náhrady týchto trov konania svedka súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.